Zile de vacanță

La Lacul Roșu — odihnă, sport, dar nu numai atît...

Tabăra sportivă de la *Lacul Roșu* a echivalat, în prima parte a vacanței, cu o mică decepție. Deși se afla situată foarte aproape de polul temperaturilor scăzute din țara noastră (este vorba de Toplița), totuși pîrtiile din jurul stațiunii își pierduseră farmecul. Valul de căldură de la sfîrșitul lui decembrie făcuse ca mantia de hermină care îmbrăcase pitoreasca așezare de deasupra cheilor Bicazului să dispară văzînd cu ochii. Nici chiar pe masivul Suhard, la aproape 2 000 de metri altitudine, zăpada n-a putut satisface dorința de a schia a celor peste 250 de elevi și eleve din *Ploiești, Baia Mare, Galați, Tg. Mureș, Iași, București* și *Brașov*. În toate cazurile, reprezentanți și reprezentante ale liceelor cu program de educație fizică.

Și, astfel, în prima parte a vacanței de iarnă, schiurile au stat liniștite în balcoanele vilelor și ale cabanelor, în așteptarea unor noi ninsori. În fine, acestea au venit o dată cu noul an.

Paralel s-au practicat atletismul și unele jocuri sportive. Aleile stațiunii au fost, diminețile și după-amiezile, prin rotație, teatrul de desfășurare a alergărilor de cros (excelente pentru dezvoltarea forței), după cum orice spațiu mai puțin înclinat a fost valorificat în sprijinul practicării mini...handbalului sau voleiului, micilor de fotbal. Ingenioși, elevii din Iași s-au instalat în...bazinul din vecinătatea vilei „1 Mai" (se înțelege, fără apă) unde au organizat reușite partide de „huștiuluc"

Asta ziua. Seara, preocupările elevilor au îmbrățișat o altă sferă, sportivă și mai puțin. Unii au asaltat biblioteca stațiunii, în măsură să facă față și celor mai exigente gusturi. Alții s-au îndreptat către club pentru a susține pasionante întreceri de șah și tenis de masă sau pentru a viziona programul de televiziune.

Foarte activă a fost și comisia culturală a taberei, cea care a stabilit tematica frumoaselor seri de poezie, de teatru și de proză. Comisia, alcătuită din delegați ai fiecărei școli, elevi sau profesori, a lucrat într-un mod destul de original: fiecare membru al ei a propus materiale care urmau să fie susținute chiar de elevii școlii ce au reprezentat-o. Profesorul *L. Covaci*, directorul taberei, interesat ca și acțiunile cultural-artistice să se situeze la înălțime, a stabilit și un punctaj, astfel ca la sfîrșit să poată fi întocmit și un clasament al fruntașilor în aceste activități.

Aceeași comisie culturală a definitivat și programul interesantei serbări închinate aniversării Republicii. Serbarea a fost susținută de cele mai puternice forțe literare și artistice ale taberei, în frunte cu *Elena Marian* și *Ovidiu Simionescu* din Brașov, *Maria Popa* și *Zoia Moldovan* din Tg. Mureș, *Cristina Ungureanu, Mihai Dumitran* și *Cătălin Gheție* din București. O serbare la fel de reușită a punctat și sărbătoarea Revelionului.

În organizarea vieții de tabără a elevilor care și-au petrecut vacanța de iarnă la Lacul Roșu, totul a trădat armonie și bună dispoziție. Ea a fost nu numai un excelent prilej de odihnă activă (scopul principal al taberei) ci, în același timp, o ocazie de a lega noi și noi prietenii. Foarte bine remarca unul dintre profesori: *„Elevii și elevele de aici vor deveni mîine colegi de echipă, ai unei echipe de club și, fără discuție, ai națională"*.

Într-un cuvînt, în tabăra sportivă de la Lacul Roșu, elevii s-au recreat (deșteptarea — la ora 8, iar după-amiezile, program obligatoriu de somn), au practicat schiul și săniușul, sporturile în care s-au specializat. Ei au fost totodată eroii unor mult aplaudate acțiuni cultural-artistice. Toate la un loc, aceste activități au făcut ca viața de tabără să treacă pe nesimțite...

T. BRĂDEȚEANU

„Lume nouă" la Borșa

Ultimul clinchet de clopoțel al anului trecut a răsunat pînă în inima Rodnei, vestind vacanța. Aici, la poalele Pietrosului, frumosul complex turistic Borșa, înveșmîntat în sclipitoarea mantie argintie a zăpezii, a primit „lume nouă"... Peste 150 de elevi din școlile sportive ale țării au devenit pentru două săptămîni locatarii ospitalierei stațiuni de iarnă: handbaliști și handbaliste din București, Timișoara, Sibiu, Petroșeni, Tg. Mureș, Ploiești, Buzău, Brașov, Arad și Odorhei. Schiori și schioare din Vatra Dornei, veniți aici pentru o binemeritată și reconfortantă odihnă în mijlocul fermecătorului peisaj alpin maramureșean.

Semețul pisc și-a întîmpinat oaspeții cu o furtună de ninsoare. Abia sosiți, tinerii sportivi au semnat primul și cel mai plăcut punct al programului taberei — bătaia cu zăpadă.

Apoi au fost pregătite schiurile și alături de schiori, handbaliștii au început să descifreze, una cîte una, tainele echilibrului, să încerce fiorii primelor coborîri...

O zi, încă una, puful zăpezii a fost atracția întregului grup, dar apoi puzderia fulgilor s-a rărit, aceștia au crescut în dimensiuni și în cele din urmă, fragmentîndu-se, au devenit mici picături de ploaie. Troienele pufoase, îmbibate de apă, au scăzut ca prin farmec, brazii și-au lepădat veșmintele albe, pe pante au răsărit pete întunecate. Copiii s-au posomorit întrucîtva...

Am rămas în mijlocul lor într-una din aceste zile. Nu, viața taberei nu și-a pierdut totuși farmecul. Voioșia și optimismul au dăinuit, manifestîndu-se cu aceeași intensitate. Alături de antrenamentele obișnuite, și-au făcut loc în programul zilnic numeroase activități și jocuri distractive, care au compensat din plin neașteptata schimbare de decor. Cei 13 profesori de educație fizică, ce-și însoțeau elevii, au trecut la întocmirea unui plan de acțiuni, menit să întrețină permanent aceeași atmosferă de voie bună. Discuții pe marginea cărților citite, concursuri gen „cine știe cîștigă", pe teme cît mai variate și cu preponderență din activitatea sportivă internă și internațională, concursuri de orientare turistică, vizionări de filme, drumeții, întreceri sportive.

Biblioteca și sala de club a complexului erau continuu solicitate. Iubitorii literaturii savurau în momentele de răgaz lecturile preferate, amatorii șahului și tenisului de masă se angajau în dispute pasionante. În programul serii — film, dans, concursuri de verificare a cunoștințelor. Primul asemenea concurs a fost consacrat handbalului și a stîrnit un viu interes nu numai în rîndul celor ce au îndrăgit și practicat acest sport, ci și al schiorilor. Răspunsurile la întrebări nu s-au lăsat așteptate.

În legătură cu activitatea celor peste 50 de elevi, prof. Eugen Bartha, *directorul taberei, sublinia:* „După cum vedeți, programul nu este de loc încărcat. E și firesc. Copiii au venit, doar, la odihnă. Antrenamentele — trei ore dimineața și una după-amiază — le-am pigmentat cu cele mai atractive jocuri pentru a șterge impresia rigidității, pentru a face vacanța vacanță. Ne preocupăm în special — date fiind condițiile climatice și deoarece nu există aici o sală de sport — de pregătirea fizică generală, lucrînd numai în aer liber".

Școlarii sportivi vor păstra — credem — din tabăra de la Borșa una din cele mai frumoase amintiri de vacanță.

Aurelian BREBEANU

fotbal

ESTE INEFICACITATEA ATACANȚILOR NOȘTRI INCURABILĂ ?

Au cuvîntul mari „actori" ai golului și renumiți goal-keeperi din țara noastră

Simptomul cel mai evident, mai discutat, poate și cel mai alarmant, în orice caz de o materialitate (sau mai curînd imaterialitate) „sărituare în ochi", îl constituie cronica lipsă de eficacitate a înaintașilor noștri.

Analizînd, bunăoară, ultimele date statistice oferite chiar de situația turului campionatului diviziei A, sîntem în prezența unor argumente convingătoare. Din 14 echipe, NICI UNA nu a marcat 2 goluri (în medie) de meci, prima clasată, Steaua, înscriind 24, secundantele ei la capitolul „goluri înscrise" — F.C. Argeș, Farul, Universitatea Craiova — afîndu-se la 5 puncte diferență, fiecare înscriind doar 19 goluri (media 1,46). Amintind, pe de altă parte, faptul că trei echipe — Steagul roșu (8 goluri), Progresul (12 goluri), U.T.A. (12 goluri) — n-au marcat nici măcar UN SINGUR GOL de meci, că Petrolul a înscris abia 13 goluri (1 gol de meci) și că Dinamo București a înscris doar 14 goluri (media 1,07), avem situația grăitoare din campionatul nostru.

Așadar, teza fiind — INAINTAȘII NOȘTRI MARCHEAZĂ PUȚINE GOLURI ! DE CE ? — am supus-o discuției a două categorii de personaje principale, **atacantul-vîrf și portarul**, cu ocazia unei mese rotunde în jurul cărela s-au strîns notorietăți ale acestor posturi, personalități suficient recomandate prin simpla citare a numelui lor. De o parte este vorba de golgeteri renumiți din fotbalul nostru — Bazil Marian, Titus Ozon și Gheorghe Constantin — de cealaltă parte este vorba de un triumvirat de jucători care au purtat cu recunoscută faimă tricoul de goal-keeper — Jean Lăpușneanu, Mircea David și Ion Voinescu.

BAZIL MARIAN

Ineficacitatea înaintașilor noștri de astăzi este rezultanta unui concurs nefericit de factori. După părerea mea, atacanții noștri se pregătesc insuficient pentru OPE-

RAȚIUNEA DE MARCARE A GOLULUI. Cu alte cuvinte, eu consider că înaintașii noștri MUNCESC PREA PUȚIN pentru deprinderea tehnicii de realizare a celui mai important moment al jocului. Ținînd seama de faptul că în condițiile apărărilor aglomerate, folosite de majoritatea echipelor, TIMPUL DE EXECUȚIE și SPAȚIUL DE EXECUȚIE pentru șutul la poartă este MULT MAI REDUS ca pe vremea mea, de exemplu, e lesne de înțeles de ce eficacitatea jucătorilor noștri, care nu fac nimic pentru a se adapta și a învinge grelele condiții existente, este atît de deficitară.

Se pot adăuga la acești factori materiali criterii subiective: a) înaintașilor noștri nu le place destul golul. Pe vremea mea, atacanții căutau mult mai mult golul și se bucurau de realizarea lui. Eu, bunăoară, intram în fiecare meci hotărît să marchez 2—3 goluri. De aceea, dacă puteam, în orice joc supuneam portarul advers la un adevărat bombardament. b) Avem jucători (gen Dumitriu II) care se bucură mai mult de o fentă la mijlocul terenului decît de un gol. Este o anomalie. În alte țări, jucătorii nu-și permit „gratuități" de dragul publicului. Îmi amintesc, în turneul din 1966 cu echipa olimpică pe continentul american, la jocul cu Penarol, Frățilă i-a dat mingea printre picioare unui adversar. A fost un adevărat scandal. Fotbaliștii de la Penarol au oprit jocul și i-au cerut pur și simplu arbitrului să-l dea afară pe Frățilă. Din fericire, conducătorul de joc nu le-a satisfăcut cererea, dar atitudinea jucătorilor uruguayeni atestă seriozitatea mentalității fotbaliștilor care respectă fotbalul și se respectă pe ei.

TITUS OZON

Recunosc, este foarte greu să TRĂIEȘTI azi ca înaintaș, în condițiile apărărilor cu lăcăte,

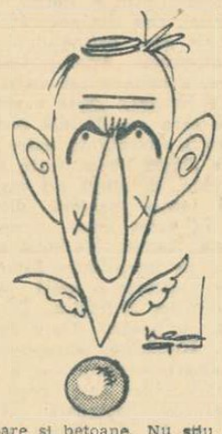

zăvoare și betoane. Nu știu dacă și mie mi-ar reuși azi ceea ce făcem pe teren în trecut.

Discutînd condițiile obiective de azi, cred că înaintașii noștri, față de aceste condiții, sînt deficitari la următoarele capitole: 1) Nu stăpînesc, pe măsura greutăților pe care le întîmpină, arta driblingului; 2) N-au viteza necesară reclamată de aceste condiții; 3) Șutul de la distanță este o „delicatesă" pe terenurile noastre, ei fiind notat din an în paște; 4) Plasamentul atacanților noștri este în general greșit. Ei nu știu să se plaseze în „unghiuri moarte" de teren și să țîșnească fulgerător spre poartă, derutînd apărătorii. L-ați văzut pe Eusebio ? Deși joacă pe post de înaintaș central, nu stă niciodată pe poziție de vîrf; stă ori lateral, ori în spate, întotdeauna „mascat", infiltrîndu-se instantaneu, ca o felină, în dispozitivul apărării adverse, trimițînd de regulă „bombe" de la 20—30 de metri. Dar, iarăși am ajuns la povestea șutului de la distanță...

GHEORGHE CONSTANTIN

Deși sistemele de joc de astăzi pun — evident — mult mai multe

probleme atacanților, eu am să mă opresc numai la marile carențe ale jucătorilor noștri, care au drept rezultat această ineficacitate discutată și răsdiscutată la noi.

După părerea mea, marea majoritate a înaintașilor noștri NU CUNOSC PROCEDEELE TEHNICE DE LOVIRE CORECTĂ A BALONULUI ! Pe de altă parte, nu știu — tactic — în funcție de fază, de așezarea față de poartă, nu știu, zic, CÎND să lovească mingea cu latul, cînd s-o lovească cu rîstul exterior, cu rîstul interior, etc...

Într-altă ordine de idei, aș vrea să vă spun că puțini înaintași de la noi se bat ca să marcheze (Ion Ionescu, Frățilă, Soo). Majoritatea se mulțumesc cu diferite fente cu care să-i păcălească pe anumiți spectatori din tribună. Alții vor să marcheze numai GOLURI MARI. Cumplită eroare ! Toți golgeterii vestiți marchează mai multe goluri obișnuite decît goluri mari...

O altă cauză importantă a ineficacității înaintașilor noștri este lipsa de CURAJ, frica de răspundere. Aș tras la 10 metri peste poartă, publicul nostru te fluieră ca pe iepuri. Acest lucru pe mulți dintre noi îi înhibă, îi paralizează, tăindu-le orice avînt. Or, să fim drepți, cu toții l-am văzut pe excepționalul Eusebio chiar la ultimele campionate mondiale șutînd, întîmplător, la 10—15 metri de poartă. Nimeni însă nu l-a fluierat. Poate că și acest lucru a cîntărit în obținerea de către el a titlului de golgeter al acestor campionate...

JEAN LĂPUȘNEANU

Sînt pentru ideea că nu sistemele de joc au coborît eficacita-

tea înaintașilor noștri la îngrijorătoarele rezultate de azi, ci descreșcînda valoare a atacanților. Iar valoarea scăzută a atacanților noștri este fructul nemijlocit al pregătirii lor superficiale, de o scăzută profesionalitate și conștiinciozitate.

Pe vremuri, maeștri ai golurilor din țara noastră, ca Baratki, Auer, Bindea, Dobay, Sepi Gratian, Ghiță Ciolac, Rudi Wetzer, frații Vilcov, Bogdan și mulți alții șutau la poartă ore întregi. După antrenamente, din poziții diferite de mișcare, imaginînd faze de joc, bombardierii de mai sus își trăgeau la poartă de-ți rupeau mîinile.

Măiestria șutului se cultivă, Cu pasiune, cu muncă entuziastă, cu sacrificii...

MIRCEA DAVID

Este un fapt flagrant, vizibil din orice colț al tribunelor noastre: înaintașilor le este FRICĂ

să șuteze la poartă. Deși ar trebui să fie invers, ca portarilor să le fie frică de șutul înaintașilor. De ce se întîmplă, totuși, așa ?

a) Pentru că, psihologic, atacanții de azi sînt, în majoritate, structuri labile. Le este frică de reacția publicului, a coechipierilor. b) Pentru că tehnic sînt destul de dezarmați.

Șutul la poartă nu este o filozofie: trebuie să lovești mingea puternic și cu adresă. Aceste calități se dobîndesc, însă, cu prețul multor ore de antrenament colectiv și mai ales INDIVIDUAL. Cîte ore, cîte sute de ore SUPLIMENTARE, n-am apărat șuturile lui Humis, Baratki sau Bodola ? Pînă se întuneca. Astfel că mi-am format reflexe chiar și... la lumina lunii.

(N.A. — Așa se explică, printre altele, apelativul „l'angelo della notte" dobîndit de marele nostru portar în patria faimoșilor Combi și Olivieri).

ION VOINESCU

Sistemele de joc i-au îngrădit considerabil pe înaintașii noștri, dar aceștia sînt, ca să zic așa, „autoîngrădiți", din următoarele motive:

1) Trasul la poartă este o materie la care 95% din înaintașii noștri sînt corigenți; nu știu, se vede, acest lucru: să tragă corect la poartă;

2) Majoritatea înaintașilor noștri sînt de statură mică și n-au șanse în luptă cu apărările atletice de astăzi, care luptă fără menajamente. (Vezi, ca ilustrație la temă, jocul retur Rapid—Juventus și confruntarea înaintării — liliput a Rapidului cu apărarea „halebardierilor" italieni).

3) Driblingul este la noi o floare rară. Puțini înaintași știu să dribleze bine și dintre aceștia și mai puțini știu să dea eficiență driblingului lor.

★

Este ineficacitatea atacanților noștri o maladie incurabilă ? Că este cronică, o știm, de ani de zile, ne-o semnalează în simptomele ei mai intime preopinenții de mai sus, mari „actori" ai golului.

Fiecare dintre ei dă, direct sau indirect, „rețete" (nici una însă nu cuprinde vreun elixir miraculos) pentru repunerea în drepturi a unuia din principalele atribute ale forței fotbalului dintr-o țară. Totodată, interlocutorii noștri se referă la cauzele — obiective și subiective — ale acestui fenomen (ineficacitatea atacanților) din fotbalul nostru.

Această „luminare" a cauzelor este, în ultimă instanță, scopul prezentei anchete, a cărei utilitate rămîne s-o judece în primul rînd antrenorii noștri.

Anchetă realizată de Marius POPESCU

CE FAC ECHIPELE ?

București — Călimănești — Iran — Irak — Turcia

...Iată itinerarul pe care se vor desfășura pregătirile dinamoviștilor bucureșteni. Într-o scurtă convorbire cu antrenorul Traian Ionescu am aflat etapele de antrenament ale echipei sale pînă la începerea campionatului. Pînă la 8 ianuarie jucătorii vor efectua controlul medical inițial la Centrul de Medicină sportivă 23 August. Concomitent vor participa și la cîteva antrenamente ușoare, progresive, pentru reacomodare. Între 8 și 28 ianuarie tabăra dinamoviștilor bucureșteni se va muta la Călimănești. Acolo se va lucra pentru realizarea pregătirii fizice generale și speciale, precum și pentru ameliorarea tehnicii. La sfîrșitul lunii vor avea loc primele meciuri școală în compania unor echipe din „C" și „B". Luna februarie va fi afectată unui turneu. Jocurile din Iran și Irak sînt deja perfectate. Se mai duc tratative și pentru 2 partide în Turcia. Turneul va totaliza 7 meciuri. În Iran este proiectată între partide și o scurtă etapă de antrenament în comun cu echipa țării gazdă.

Progresul nu este o echipă resemnată

Progresul, echipa bucureșteană cu cea mai precară situație în clasament, nu este o resemnată, precum ne-a asigurat antrenorul Cornel Drăgușin. În etapa de vacanță majoritatea jucătorilor au venit la stadion să lucreze din proprie inițiativă. Oficial, pregătirile vor fi inaugurate la 10 ianuarie, cînd va fi expus în fața lotului planul de antrenament. De a doua zi lotul bancarilor se va deplasa la Predeal, unde timp de 10 zile va lucra pentru sporirea capacității de efort. După revenirea la București, jucătorii Progresului vor parcurge două etape cu obiective diferite (prima de la 22.I la 4.II, a doua 5.II la 18.II), ce se vor desfășura la baza sportivă din str. dr. Staicovici. Va urma un turneu compus din 3 partide, două în Iugoslavia la Sdrenjanin și Subotița, al treilea în R.P. Ungară la Szeged. Perioada de pregătire se va încheia la 3 martie".

Tîrgoviștenii speră...

Iubitorilor sportului cu balonul rotund care urmăresc activitatea echipelor din „C" le-am rezervat astăzi amănunte de la Metalul Tîrgoviște. În acest sens am adresat antrenorului MARIN ALEXANDRU, cîteva întrebări.

— **La sfîrșitul acestui tur, Metalul Tîrgoviște deține locul II, la o diferență de trei puncte de Dunărea Giurgiu. Acest loc corespunde pregătirilor și valorii echipei ?**

— Locul II este necorespunzător dacă ținem seama că avem jucători cu multă experiență veniți din diviziile A și B. Ei au venit la Metalul în „rate", motiv pentru care, omogenizarea echipei și mai ales sudura sufletească s-a făcut cu deplină greutate.

— **Care sînt relațiile: antrenor-jucători; asociație-echipă ?**

— Relațiile dintre mine și jucători sînt 90 la sută bune, cu excepția unor cazuri cînd a trebuit să iau poziție împotriva unor jucători indisciplinați. Am avut cu ei convorbiri personale, i-am criticat în ședințe, nu i-am introdus în formație etc. Relațiile dintre mine și secția de fotbal, reprezentată prin tov. Gh. Arsene, au fost bune.

— **Cum v-ați preocupat de promovarea tinerelor talente?**

— I-am promovat pe Vasile Pîrvu, Ciobanu, Bărbulescu de la juniori. M-am ocupat de ei, chemîndu-i la antrenamente suplimentare (corectări, completări). I-am introdus în jocuri oficiale pe Bărbulescu care a devenit titular, pe Pîrvu (5—6 meciuri, cîte 30—45 de minute), iar pe Ciobanu numai la jocuri amicale.

— **Sînt posibilități de promovare în categoria „B" ?**

— Dacă ne vom pregăti mai bine, dacă va exista o colaborare și mai strînsă între conducerea asociației, jucători, antrenor. Cred că vom promova în „B".

În completarea celor expuse de antrenorul Marin Alexandru mai avem de adăugat: la Tîrgoviște s-au adunat prea multe „păsări călătoare". Disciplina a lăsat de dorit, cu toate eforturile lui Marin Alexandru. Atitudinile nesportive, certurile au fost destul de numeroase.

MIȘU AVANU — coresp.

Șutul a fost necruțător și balonul s-a oprit în plasă. De fapt, asta înseamnă eficacitate...

PRONOSTICUL NOSTRU

Etapa din 7 ianuarie 1968.

Napoli—Internazionale	x
Sampdoria—Juventus	x
Milan—Roma	1
Lanerossi—Brescia	1
Spal—Fiorentina	x
Bologna—Atalanta	1
Mantova—Varese	x
Torino—Cagliari	1
Foggia—Novara	x
Lecco—Verona	1
Livorno—Bari	1
Palermo—Messina	1
Reggina—Pisa	x

SPORT LA TELEVIZIUNE

Ora 13,55 — Transmisie de la Innsbruck (Austria), aspecte de la concursul internațional de sărituri cu schiurile.

Ora 18,55 — de la patinoarul Floreasca — campionatul republican de patinaj artistic.

Ora 23,20 — Emisiunea Telesport. Din cuprins: reportaje filmate la sosirea flăcării olimpice la Paris, întîlnirea triunghiulară de gimnastică Cehoslovacia — Iugoslavia — R.D. Germană, meciurile de fotbal West Ham United — Leicester, Glasgow Rangers — Celtic Glasgow și Newcastle — Liverpool, ultimele știri.

Dialog cu cititorii

„Mulți sportivi care ajung la un nivel superior de pregătire, chiar și (sau mai ales) dintre aceia selecționați în loturile naționale, cred că tehnica este un capitol epuizat pentru ei, nemaiavînd ce învăța. Nimic mai greșit! Dacă anumite date istorice sau formulări teoretice bine învățate o dată se pot ține minte toată viața, tehnica sportivă se învață în fiecare zi. Ea se cîștigă și se păstrează numai prin exerciții zilnice. O zi fără exerciții tehnice înseamnă un pas înapoi pentru sportivul de performanță". Aceste declarații pline de adevăr aparțin cunoscutului antrenor de handbal Dumitru Popescu-Colibași. Ele au fost reproduse într-o scrisoare a cititorului nostru **Stelian Ionescu** din Brașov, str. Saturn 7, care ne roagă să le dăm publicității, apreciind că vor fi de un real folos multor tineri sportivi. Îndeplinind această rugămite, profităm de prilej pentru a sublinia încă o dată activitatea deosebit de meritorie a antrenorului D. Popescu-Colibași, din experiența căruia pot lua exemplu destui dintre colegii săi de breaslă.

Stimulat de ancheta inițiată de ziarul nostru în lumea crainicilor-reporteri, tovarășul **Ralea Vasile-Vasiliev** din orașul Găești, str. Trandafirilor 36, ne mărturisește pasiunea sa pentru activitatea de comentator sportiv la radio. Adresîndu-se Radiodifuziunii pentru a afla ce condiții trebuie să îndeplinească un crainic-reporter și neprimind încă răspuns, cititorul din Găești ne solicită nouă lămuririle necesare. Ne pare rău că nu-i putem fi de folos, singura sursă de unde poate obține amănuntele cele mai exacte fiind tot instituția respectivă. Deci, dacă între timp nu a primit răspunsul așteptat, trebuie să se adreseze din nou secției sport a Radiodifuziunii.

★

Nemulțumit de faptul că ziarul nostru publică reclame ale unor filme sau produse industriale, tovarășul **C. Florescu din Constanța, str. I. Voronca 21,** ne propune foarte deschis să renunțăm la ele. Ceea ce, însă, nu putem face. Publicarea de reclame a fost și este în tradiția presei de pretutindeni și nu neapărat din cauza lipsei de materiale, așa cum greșit crede cititorul nostru, ci din cu totul alte rațiuni. Printre altele, inserarea de reclame în ziare și reviste este utilă și cititorilor, cărora li se oferă astfel posibilitatea unei mai prompte și lesnicioase informări asupra diferitelor produse nou apărute, a spectacolelor și a altor manifestări. Îl rugăm, deci, pe tovarășul Florescu să nu se supere pentru declinarea propunerii sale, cu atît mai mult cu cît ziarul nostru, după cum se poate remarca, n-a făcut și nici nu va face excese în publicarea acestor reclame comerciale.

★

„Cazul Martinovici" continuă să constituie tema multor scrisori care ne sosesc la redacție. Printre cei care ne-au solicitat în ultima vreme lămuriri în legătură cu situația acestui jucător se află tovarășii **Vasile Anghel** și **Marcel Popescu** din comuna Vulpeni, raionul Balș, **Petru Popa** din Petroșeni, str. Dealului 3, **Telo Grămescu** din comuna Terpezița, raionul Craiova, **Doru Mitulescu** din Cluj, str. Babeș 13, **Petru Chira** din raionul Timișoara, **Alexandru Fodor** din Craiova, Calea București 34, și **N. Brădișteanu** din același oraș.

Așa cum sîntem informați, lui Martinovici i s-a dat dezlegarea cerută de la Jiul Petroșeni, dar acest fapt s-a produs după încheierea perioadei de transferări. În consecință, Federația de fotbal poate să-i dea drept de joc la Universitatea Craiova (pentru meciuri oficiale) — prilejul proximei perioade deschise transferurilor (probabil chiar înainte de începerea returului campionatului).

★

Corespondentul din Tîrgoviște al ziarului nostru, **Mișu Avanu**, tehnician la Uzinele de utilaj petrolier, ne-a scris despre unele necazuri ale iubitorilor fotbalului din localitate. În cîteva rînduri, aceștia au fost amăgiți că în orașul lor urmează a se disputa meciuri internaționale. Au luat oamenii cele mai bune măsuri organizatorice, au popularizat intens (prin afișe colorate) partidele promise, dar, de fiecare dată au fost „fentați". Astfel, meciul de juniori România—Ungaria, care fusese programat inițial la Tîrgoviște, a fost transferat la Pitești, iar echipa Dynamo Berlin, care urma să întîlnească în joc amical formația tîrgovișteană Metalul, n-a mai ajuns nici ea în acest oraș, deplasîndu-se tot la... Pitești. „O fi Piteștiul reședință de regiune, spun tîrgoviștenii, dar și noi avem mîndria noastră. Cel ce se joacă de-a programarea unor meciuri internaționale ar trebui trași niței la răspundere!"

★

Pentru obținerea fotografiilor dorite, o rugăm pe eleva **Luminița Dragomir** din Iași, str. Decebal 4, să se adreseze direct clubului Steaua, iar pe elevul **Florin Șerb** din satul Goila, comuna Căbești, raionul Beiuș, clubului din Pitești.

C. FIRANESCU

Noutățile PRONOSPORTULUI

● Începînd cu concursul nr. 1 din 7 ianuarie 1968 se aplică experimental trierea centralizată. Această măsură duce la operativitate în cunoașterea rezultatelor și plata premiilor (lunea rezultatele omologării, joia începe plata premiilor).

Premiile vor fi pe trei categorii variabile.

● **Categoriile de premii vor fi următoarele:**

Categoria I: pentru variantele cu cel mai mare număr de rezultate;

Categoria a II-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de categoria I;

Categoria a III-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de la categoria a II-a.

Numărul minim de rezultate exacte cu care se poate obține un premiu este de 8.

● Fondul de premii considerat 100% se va repartiza astfel:

Cînd sînt premii pe 3 categorii: Cat. I = 25%; cat. a II-a = 30%; cat. a III-a = 45%.

Cînd sînt premii pe 2 categorii: cat. I = 30%; cat. a II-a = 70%.

Cînd sînt premii pe o singură categorie: întregul fond de premii de 100% la categoria respectivă.

● Începînd cu primele concursuri și trageri ale anului 1968, se aplică experimental și desființarea reporturilor.

● Începînd cu concursul Pronosport nr. 1, participarea se face pe buletine cu 3 taloane, pronosticurile jucate urmînd a fi înscrise identic pe cele 3 taloane. Costul unui formular de concurs este de 10 bani.

Înainte de depunerea buletinelor, participanții au obligația să completeze pe formular datele personale: numele, prenumele și adresa.

LOTO DIN 5 IANUARIE 1968
51 40 13 46 47 49 42 52 30
34 24 70

Fond de premii: 773.341 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 12 ianuarie 1968, la București.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 52 DIN 31 DECEMBRIE 1967

Premiul excepțional: 1 variantă a 75.000 lei (un autoturism Renault 16 plus 3.500 lei în numerar); categoria I: 2 variante a 44.856 lei; a II-a: 76,5 a 811 lei; a III-a: 717 a 129 lei.

Premiul excepțional a revenit participantului Conea Constantin din București.